

Vršovice 5.12.2010

Pozdrav: Milé děti, milé sestry, milí bratři, vítám vás na bohoslužbách v 2. neděli adventní, při kterých bude pokřtěna Viktorka Venclů a zdravím vás apoštolským pozdravem: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. Amen.

Píseň: 273 sl.1

Introit: Naslouchej, pastýři Izraele, ty, jenž Josefa jak ovce vodiš, zaskvěj se, jenž trůníš nad cheruby. Ž 80,2

Píseň: 273 sl.2-4

Modlitba: Pane, přicházíme dnes s radostí. V období adventu, kdy si připomínáme příchod Tvého Syna, Ježíše z Nazareta na tento svět s nabídkou Tvé budoucnosti pro člověka, se dnes smíme radovat ze křtu Viktorky. Radovat se z toho, že Tvůj život, který nabízíš člověku nachází vděčné příjemce. Děkujeme, že uprostřed doby, která je naplněná skepsí, my smíme přijmout svědectví mladého člověka, který ví o Tvé budoucnosti a chce na tuto budoucnost vsadit svůj život.

Chceme se z toho dnes radovat a prosit, abys tu byl s námi a ukazoval nám v příbězích svého lidu, ve slovech Tvých svědků, že Ty provázíš každého člověka, neopouštíš ho a posiluješ svým Duchem svatým. Že toto svědectví platí pro Viktorku, každého z nás i celé Tvé stvoření. Amen.

Slovo dětem:

Píseň ze Svítá:

Čtení: Ž 139,1-18

Píseň: 367 Studně nepřevážená

Text: J 4,3-14

Haleluja. Vstříc Hospodinu, že přichází, že přichází soudit zemi. On bude soudit svět spravedlivě a národy podle své pravdy. Haleluja.

Ž 96,13

Ježíš z Nazareta odešel z Judska a vydal se do Galileje. slyšíme, že "musel projít Samařskem". Technicky vzato nemusel. Mohl přece klidně jít po druhé straně Jordánu a Samařsku se vyhnout. To „musel“ je zřetelně o něčem jiném a má smysl si ten důvod připomenout právě při bohoslužbě se křtem. Ježíš tu boří hradbu, boří předsudky, otevírá svoji zvěst pro každého. I pro ty, kdo jsou za hranicí, za hradbami, které si lidé mezi

sebe nastavěli. Ježíš vstupuje do obrazu pouště. Do pouště lidských vztahů a nevybírám si, kdo je hoden Jeho zvěsti a kdo ne. Proto si tento důraz připomínáme na začátku dnešní bohoslužby. To, co tu dnes zazní, je určeno pro Viktorku, ale nejen pro ni. Je určeno pro každého člověka. (obr.)

Poušť v Izraeli je něčím, co nám s Marií vyrazilo dech. Je něčím, co člověka ohromuje, co se přetlačuje s člověkem o prostor. Člověk s ní musí bojovat, aby měl kde žít. A v tomto boji je neustále cítit nedostatek vody. Nedostatek zdroje života.

Zůstaneme-li u našeho příběhu, tak samařská žena toto dobře věděla. Patřilo to do jejího života. Denně přicházela ke studni, nabírala vodu, přinášela ji domů a umožňovala tak provoz domu, do kterého patřila. Máme tu obraz, který nás zřetelně upozorňuje, že tato zkušenost je obecně lidská. Že tento boj proti poušti, boj o vodu, boj o život není nějakým způsobem vydělen pouze pro někoho - pro židy, pro křesťany. Izrael je tímto bojem prostoupen napříč náboženstvími. Tato poušť a potřeba vody je obecně lidská zkušenost. A na Blízkém východě si to lidé uvědomují velice hmatatelně.

Uvědomoval si to i Ježíš a oslovil tuto ženu. Oslovil člověka jako takového. Vzpomněl jsem si přitom, Viktorko, na Tvoji otázku, jestli přesvědčení o jedinečnosti Ježíšovy cesty bere člověka dostatečně vážně. Člověka v jeho různosti, s různými kořeny a kulturou a náboženstvím. Ježíš tu odpovídá. Bere vážně člověka s jeho základním lidským nastavením, s jeho zkušeností pouště, s jeho zkušeností potřeby vody a vstupuje právě s touto zkušeností do rozhovoru.

Okamžitě se objevuje úžas, ale i nepochopení, polemika, zakořeněnost ve svých představách, ve své tradici. To k tomu patří. S tím vším se, Viktorko, setkáš. S tím vším se setkáváme. Ale Ježíš neukončuje rozhovor, nestahuje svoji nabídku budoucnosti, smyslu života pro konkrétního člověka, pro tuto samařskou ženu. Vede ji nejprve k tomu, aby si uvědomila Boží dary. „Kdybys znala, co dává Bůh.“ Bez toho vlastně nejde pokračovat. Až odtud se můžeme ptát po tom, kým je Ježíš z Nazareta. Nejprve je potřeba si uvědomit každodenní zkušenost, kdy tato žena chodí pro vodu k Jákobově studni, kdy se ráno probouzí do nového dne, kdy se setkává s blízkými lidmi, kdy rozdává i přijímá pohlazení. Pak může rozpoznat Boží cestu za člověkem.

Viktorka si vybrala jako 1. čtení text žalmu 139. Když jsme mu

naslouchali, otevíral se před námi právě pohled na tuto cestu. Učili jsme se jí vidět, protože žalmista tu vyzpívává svoji zkušenost s Boží milostí, s Božími dary, které zažívá ve svém životě. Pán Bůh je nám přítomen od našeho narození, zná nás, zná každý náš krok. „Hospodine, zkoumáš mě a znáš mě. Víš o mně, ať sedím nebo vstanu, zdálky je ti jasné, co chci dělat. Sleduješ mou stezku i místo, kde ležím, všechny moje cesty jsou ti známy. Ještě nemám slovo na jazyku, a ty, Hospodine, víš už všechno.“ Pán Bůh zná moc dobře i tu poušť, která se nám tlačí do života. Zná naše bolesti a smutky, zná naši slabost, bezmoc vůči zlobě a závisti, vůči lžím a pomlouvání. Ale nenechává nás samotné a vstupuje svoji zázračnou mocí. „Kdybys znala, co dává Bůh, a věděla, kdo ti říká, abys mu dala pít, požádala bys ty jeho, a on by ti dal vodu živou.“

Milá Viktoro, při putování po Izraeli jsem na tebe hodně myslel. Promýšlel jsem tvůj křest a přemýšlel nad textem, který ti vyberu. Poušť pro nás byla skutečně velikým zážitkem, ale stále jsem hledal a promýšlel. A pak jsme přijeli do En-Gedí a já věděl, jaký text Ti vyberu. (obr.)

Jeli jsme od Mrtvého moře, kolem nás kopce pouště. Přijeli jsme do En-Gedí, stoupali údolím plným zeleně, až jsme dorazili na toto místo. K Davidovu prameni. Všude kolem poušť. A tady tryská pramen a umožňuje život pro člověka, zvířata, pro rostliny. Fantastické. Zázrak. Boží zázrak.

A přesto mluví Ježíš o něčem víc. „Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň. Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému.“ Ježíš nabízí zdroj života, který člověku samotnému umožní uskutečňovat život, který má smysl, který má budoucnost. (obr.)

Když se podíváme na tento obrázek, je zřetelné, že přes tu nádheru Davidova pramene a údolím plným zeleně poušť nezmizela. Vidíme ji, vnímáme ji. Bylo by iluzí před ní zavírat oči. Ale pramen má tu sílu způsobit uprostřed pouště život. Je tam zřetelný a my bychom ho měli vnímat, nenechat se zadusit skutečností pouště.

Milá Viktoro, dnes i tobě Ježíš z Nazareta, ten Ukřižovaný a Vzkříšený, Kristus, nabízí vodu života. I v tobě se tato voda stane pramenem, i ty se staneš svědectvím, že ne poušť, ale voda Boží milosti je určující pro život člověka.

Moc přeju tobě i nám všem, abychom tento dar nikdy nepřestali vnímat a

radovat se z něj. Abychom nikdy nezapomněli na zázrak pramene uprostřed pouště. Abychom nikdy nepřestali volat slovy žalmu, který sis vybrala jako své vyznání: „Jak si vážím divů, které konáš, Bože! Nesmírný je jejich počet, sčítal bych je, ale je jich víc než písku. Sotva procitnu, jsem s tebou.“ Amen.

Píseň: S135 K svobodě je dlouhé putování

Představení křtěné: Milé sestry a milí bratři, členové církve Kristovy a tohoto jejího sboru ve Vršovicích, Viktorie Venclů požádala o křest v našem sborovém společenství. Staršovstvo se křtem velice rádo souhlasí. Její kmotrou je Kristina Ambrožová.

Prosím vás, abyste předstoupili.

Slova ustanovení: Ježíš ženě odpověděl: "Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň. Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému."

Slovo o křtu: Slyšeli jsme slovo o naději, kterou pro nás Pán Bůh připravil. Naději, ve které smíme přijmout, že jsme přijati. Naději života, jehož dárce a zdrojem je Ježíš z Nazareta, ten Ukřižovaný a Vzkříšený. Kristus. Z toho se smíme radovat a za to děkovat. Toho pečeti je křest.

Otázka kmotře: Nyní prosím Kristinu Ambrožovou, kmotru Viktoriky Venclů, aby vydala svědectví. Můžeš dosvědčit, že její rozhodnutí je opravdové? Můžeš-li, odpověz ano.

Zároveň se vás ptám, chceš-li jí být posilou a svědectvím o Boží milosti v Kristu Ježíši? Chcete-li, odpovězte ano.

Křestní vyznání: Odpověz nyní, Viktoriko, na tyto otázky :

Věříš, že Pán Bůh na člověka nezapomněl, ale přišel i za Tebou v Ježíši Kristu? Jestliže ano, odpověz: Věřím.

Přijímáš Ježíše Krista za Pána svého života? Jestliže ano, odpověz: Přijímám.

Chceš být součástí společenství lidu Božího, chceš spolu se sestrami a bratry svědčit o tom, že Boží cesta v Ježíši Kristu je jedinou nadějí pro Tebe i pro tento svět? Jestliže ano, odpověz: Věřím.

Otázka presbyterům: Sestry a bratři, chcete být společně v tomto společenství svědectvím o Boží milosti a lásce nejen Viktorce Venclů a její rodině, ale všem, kteří přijdou do tohoto společenství?

Apoštolské vyznání víry: Vyznejme nyní svoji víru všichni společně slovy Apoštolského vyznání:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.

Amen.

Modlitba: Pane Bože, Ty povoláváš k životu ve víře. Tak jsme toho svědky i u Viktorky, která s vděčností přijala Tvoji nabídku života. Prosíme, aby ses k její víře přiznal. Potvrď, prosíme, že ji pro oběť Ježíše Krista, přijímáš za svou. Amen.

Křestní akt:

Viktorie, křtím tě ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.

Požehnání křtěnému: Boží požehnání spočiň na Tobě a zůstaň s Tebou navždy. Amen.

Modlitba po křtu: Pane, děkujeme Ti za Viktorku. Děkujeme, že sis ji dovedl k tomuto životnímu rozhodnutí. K tomu, že Ti chce patřit. Prosíme, abys ji provázel každým dnem jejího života, abys ji ukazoval svoji cestu, své světlo ve chvílích, kdy ji budou svírat pochybnosti a obklopotvat ji tma.

Prosíme za její rodiče a kmotru. Nedej jim zapomenout na radost této chvíle. Posiluj je, ujišťuj je o své lásce k Viktorce, zbavuj je strachu o ni. V důvěře, že Viktorka patří Tobě a Ty ji provázíš a opatruješ. Dávej jim žít život svědectví, který bude Viktorce pomocí.

Prosíme za tento sbor, za nás všechny. Veď nás k životu naděje uprostřed tohoto světa. Abychom spolu s Viktorkou byli svědky o vodě živé uprostřed pouště, kterou s bolestí vnímáme.

Amen.

Předání křestního listu, křestní svíce

Píseň: S224

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Jděte nyní a slovem i skutkem uvádějte ve známost evangelium a dělejte si starost o spravedlnost, lásku a pokoj.

Jděte v naději setkání s Ježíšem Kristem mezi nejmenšími z našich bratrů a sester

a žijte v naději Božího navštívení.

Požehnání: Ať vám milost dělá život krásným a bohatým před Boží tváří, láska ať vás provází a hřeje

a ať vás brání před chladem a mrazem lidské zloby

a Boží pravda ať vám svítí na cestu, když se moci chopí tma. Amen.

Píseň: 262 sl.1-3.8 Vítej, Jezu Kriste